

forfærdelige skader både fysiske og psykiske på deres børn efterfølgende.

Derfor skal vi begynde helt tilbage hos den praktiserende læge, hos jordemoderen i begyndelsen af graviditeten; det gør man en del steder rundt omkring i landet. Det bør vi have udbredt mere. Det drejer sig her om et bedre tværfagligt og tværsektorielt samarbejde i forbindelse med de socialt svage gravide.

Punkt 2 om, at daginstitutionerne skal have tilført 500 mio. kr., kan vi bestemt også være positive over for. Kristendemokraterne foreslog selv via vores finanslovsforslag, at der skulle afsættes 280 mio. kr. det første år og i alt 800 mio. kr. over en række år til at forbedre forholdene i daginstitutionerne.

Kl. 11.55

Derudover har vi fremsat forslag om en miljølov for børn, hvor vi netop går ind og tildeler området, bl.a. også dem, som SF nævner her i punkt 2, mere plads, bedre normering, i det hele taget bedre kvalitet.

Vi kan endda af en SFI-undersøgelse se, at typen af dagtilbud slet ikke spiller den afgørende rolle for små børn, men det gør derimod kvaliteten i dagtilbuddene. Man skriver i undersøgelsen direkte, at hvis kvaliteten af dagpasning er for dårlig, kan det influere negativt på barnets udvikling, og der konkluderes ud fra undersøgelsen, at daginstitutioner kan komme til at forstærke en negativ social arv.

Så vi skal virkelig opprioritere her og sikre os, at vi ikke ved dårlig kvalitet eller ved at stuve for mange børn sammen i daginstitutionen faktisk skader børnene både sundhedsmæssigt, sprogligt og socialt.

I punkt 5 og 6 foreslås, at der i socialt belastede områder skal indføres ekstra ressourcer, og det kan vi naturligvis også se noget fornuftigt i. Derimod er vi lidt spørgende over for punkt 3 og 4 vedrørende pasningsgaranti fra 6 måneder og institutionsret for alle 3-9-årige samt en bedre sikring af offentligt medansvar for socialisering og opdragelse.

Her må vi nødvendigvis stå af, for børn på 6 måneder vil hellere være hjemme hos deres far og mor. Institutionsret for alle 3-9-årige lyder, som om det er noget, vi skal give børnene og gøre for dem, men helt ærligt: børnene har da aldrig bedt om at komme i institution. Det er en løsning, som forældrene er nødt til at have, så de kan passe deres arbejde. Det er samfundet, arbejdsmarkedet, der nødvendigvis gør, at der findes

institutioner, men det er bestemt ikke noget, vi etablerer for at være gode ved børnene.

Overordnet er der gode intentioner i forslaget. Vi kan dog ikke støtte alle dele, sådan som det ser ud nu, men enkelte dele af det er vi absolut positive over for.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvnald som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvnald (SF):

Tak for en lang og grundig debat om et forslag, der jo har fornyet interesse, nemlig diskussionen om børnefamiliernes vilkår.

Jeg synes, det er positivt, at vi, 2 år efter regeringen tiltrådte, hvor børneområdet stort set kun har mødt forringelser, har mistet økonomi, har betalt hovedparten af prisen for regeringens skattestop, nu oplever en fornyet interesse for debatten om børnefamiliers vilkår.

Også tak til socialministeren for støtten til intentionerne i forslaget. Det, der skiller os, er så diskussionen, der hedder: Hvad gør regeringen faktisk? Er regeringen i gang med forbedringer på området?

Ja, på områder, hvor vi har lavet fælles satsing, er det rigtig nok. Men hvis man kigger på det generelle børnepolitiske område, ser det desværre ikke særlig lyst ud. Jeg har dokumenteret det under de korte bemærkninger, og jeg vil ikke vende tilbage til det nu.

Jeg håber, at De Konservative får held med at overbevise den anden regeringspartner, nemlig Venstre, om, at en pasningsgaranti for børn er en god idé også for støttepartiet Dansk Folkeparti. Jeg tror, der skal arbejdes ihærdigt på det. Jeg tror ikke, det kommer af sig selv.

Også til Venstre tak for de pæne ord om, at det er et interessant forslag og gode formuleringer, men desværre så også det lidt bagvendte, at man ikke kunne støtte det.

Hvad er det så, der skiller? Jamen det er jo spørgsmålet, om det kun er pæne ord, eller om der også skal følge handling bag. Der er altid der, vi bliver uenige. Skal vi bare sige de pæne ting, eller skal vi også gøre noget? Det er jo et afgørende skillepunkt mellem SF og regeringspartierne, at vi ikke vil nøjes med pæne ord, vi vil faktisk gøre noget på de børnepolitiske områder.

Til fru Sandy Brinck: Tak for støtten. Jeg synes, det åbner nogle spændende muligheder efter det næste valg for at fortsætte den børnepolitiske linje, der består af børnepolitiske frem-